

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrške dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tujé dežele toliko več, kolikor poštnina znača. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Goriški deželni zbor.

V petek je bilo zaključeno zasedanje deželnega zbora goriškega, zasedanje, katero se prav za prav nikdar ni začelo, ker se slovenski poslanci sklicanih sej niso udeležili, in je bil vsled tega deželni zbor nesklepen.

Staro nasprotje med Slovenci in Lahji je bilo neposredno pred otvoritvijo deželnega zbora poostreno s tem, da je vlada imenovala strastnega nasprotnika slovenske večine v deželi, dr. Pajerja, deželnim glavarjem ter tako razdelila slovenskim poslancem, da od vladne strani nimajo za svoj boj proti laški prepotentnosti pričakovati tiste podpore, katere so se po vsem pravici nadzeli že z ozirom na podporo, katero uživa vlada od strani slovenske državnozborske delegacije.

Tekom ravnokar zaključenega zasedanja deželnega zbora vršila so se dvakrat pogajanja med slovenskimi in laškimi poslanci. Prva pogajanja je zaključil novi glavar z arogantnim pismom, s katerim je pokazal, da je bila njegova, ob nastopu glavarstva kazana spravljivost neiskrena, in da mu je sladke besede, katere je imel tedaj na jeziku, narekovala zgolj lokavost.

Druga pogajanja so se začela pred kratkim, kmalu potem, ko se je bil Pajer vrnil z Dunaja, iz česar se je sklepal, da se mu je na Dunaju od vladne strani namignilo, naj poskusi dosegči porazumijenje s Slovenci, da bode zamogel deželni zbor funkcionirati. Že v soboto smo posneli iz goriškega lista pogoje, katere so stavili slovenski poslanci in povedali smo tudi, kako so laški poslanci nanje odgovorili. Jedro odgovora laških poslavcev je, da so slovenski pogoji nesprejemljivi, da jih Lahiji zategadelj ne morejo sprejeti, ker bi prišel vsled njih v nevarnost njihov "primat" na Goriškem.

LISTEK.

Feminizem in ženstvo.

Spisal M. Juvančič.

I

"Kadar pišeš o ženski," pravi Diderot, "pomakaj svoje pero v mavrične barve in potresaj prah z metuljevih kril na vsako vrsto! Kolikorkrat premakneš roko, pasti morajo biseri na papir."

Oče Diderot so živelii pred sto leti. Dandanes bi se vsakdo premislil uvekovetati plodove svojega uma na tako kompliran način. Niti ženske same bi si ne želete tega, zdeleni bi se jim preponiževalno, — saj je njihova deviza v stoletju "modernih vprašanj": neomejena ravnopravnost in popolna osvoboditev moškega jarma, nikaže miloščinje, nikake protekoije! . . .

Pravice in prave prostosti si želi moderno ženstvo. To sta njegovi glavni težnji. Znanstvena smer, ki se peča z realizacijo ženskih upov, nazivlje se feminizem, njen smoter je ženska emancipacija, vprašanje o rešitvi vseh v njen okvir spadajočih problemov pa se zove žensko vprašanje.

Žensko vprašanje gre dandanes roko v roki z vprašanjem o preosnovi moderne družbe v socialistični smeri in se vsled tega tiče gospodarskega, družabnega, privatnopravnega, javnopravnega in političnega stališča žensk.

Gotovo je ženstvo upravičeno, zahtevati v vseh teh točkah obširnih ispre-

Primat! S tem so Lahji jasno in dolčno precizovali svoje stališče napram vsem slovenskim zahtevam, s tem so povedali, da tirajo zase, oziroma za italijansko manjšino v deželi gospodstvo nad dvetretjinsko slovensko večino. Sprava z italijanskimi poslanci bi po tem pomenila kapitulacijo slovenske večine in pripoznanje italijanskega primata, da je sprava na taki podlagi nemogoča, da je popolnoma izključena, to je ob sebi urnevno.

Nova spravna posvetovanja so se razbila ob gospodstvažljnosti laških poslancev, in zato ni upanja, da se v bližnji prihodnosti storé v tem oziru še kaki poskus. Bržas pride zdaj do razputa deželne zbor. Kakor je razvideti iz pisave primorskih listov, se goriški Slovenci te eventualnosti prav nič ne plašč, nego so nanjo pripravljeni.

Zaprisege ljubljanskega župana.

Pred zbranim občinskim svetom bil je na novo izvoljeni župan g. Ivan Hribar po deželnom predsedniku g. baronu Heinu slovesno zaprisezen.

Magistratno poslopje in dvorana sta bila slovesnemu činu primerno ozajšana in dekorirana, od glavnega vhoda pa do dvorane je napravilo gasilno društvo špalir.

V dvorani so se zbrali razen občinski svetnikov in magistratnih uradnikov, deželnosodni predsednik g. Levičnik, kanonik g. Zamejic, predsednik mestne hranilnice g. Petričič, vodje mestnih šol, deputacija gasilnega društva, oskrbniki mestnih vbogih itd.

Točno ob 11. uri je prišel deželni predsednik g. baron Hein s prezidialnim tajnikom g. Haasom, na kar se je takoj začelo zaprisezenje.

memb, kajti položaj njegov postal je skoro neznosen. Prav tako gotovo pa je, da se ekstremne tendenze onih, ki upajo na rešitev vprašanja v radikalnem smislu, iz mnogih vzrokov ne bodo mogle realizovati. Mnogo se da tu izboljšati, toda vsega konitenito preosnovati ne bodo nikdar mogoče. Pogled v zgodovino ženskega gibanja, kvalifikacija telesnih lastnosti in analiza duševnih zmožnosti ženske, kot zastopnice ženstva, so sredstva, s katerimi se dajo vsaj približno določiti mogoči vspehi na tem polju, — kdaj se bodo uresničili, o tem seveda niti približno ni govora.

Stvar je torej socialno-etične narave. Zgodovina ženskega gibanja v našem smislu leži odprtta pred nami. Z njenom pomočjo sklepati ni težko, saj je zanesljiva, ker je razmeroma mlada. Istotako smemo računati s telesnimi lastnostmi ženske kot z gotovimi količinami, kajti zdravilstvo daje nam tu tako zanesljive podatke. Težje je določevanje ženskih duševnih zmožnostij.

"Na podlagi zdrave človeške pameti in vpoštevajoč duševne lastnosti človeške," piše John Stuart Mill, glavni zastopnik individualistične emancipacijske teorije, „trdim, da je nemogoče poznati komu na redno obeh spolov, dokler ostaneta v svojih sedanjih medsebojnih odnoscijih. Da je ob stojala kdaj družba samih moških, ali obratno samih žensk, ali da smo imeli že kdaj družbo, sestavljeno iz moških in žensk, v kateri ženske niso bile pod nadzorstvo m moških, dalo bi se morebiti povedati kaj

Deželni predsednik baron Hein je najprej v slov. jeziku naznal, da je z Najvišnjim sklepom cesar z dne 20. junija blagovolil potrditi zopetno izvolitev g. Hribarja ljubljanskim županom, in je potem izpregovoril o nalogah obč. naprave v najbližji bodočnosti. Te naloge, je reklo deželni predsednik, so zapadene v županovem programu, ki je bil razvit pri prvi volitvi v sklep obč. sveta z dne 26. januvara t. l. Županov program iz I. 1896. je tako obsežen in že a priori je bilo spoznati, da se v kratki dobi treh let ne bo dal izvršiti. Pripoznati se mora, da je bil v tej dobi velik del programa rešen, za kar gre županu zahvala. Županova energija jamči, da se izvrši tudi ostali del.

Občinski svet je s svojim sklepom z dne 26. januvara t. l. županov program razširil. Sklenil je zgraditi poslopje za dekliško šolo, Šentjakobsko župnišče, ubožnico in ljudsko kopel, napraviti nove ceste, razširiti elektrarno in tlakovati nekatere ulice. Župana in obč. svet čaka torej jako mnogo dela. To je program, ki se brez velike požrtvovalnosti prebivalstva ne da izvršiti.

Župan in občinski svet bosta gotovo tudi našla to požrtvovalnost. Pri realizovanju tega programa je treba postopati z največjo varčnostjo. Ne s tisto kratkovidno in tesnosrčno skopostjo, ki meni, da je največja modrost,ogniti se vsakemu izdatku. Izdatki naj se delajo o pravem času in v pravi namen. Ako bude župan deloval v tem smislu, si pridobi hvaležnost someščanov in sploh vseh objektivno mislečih ljudij, katerim je blagor mesta najsrnejša želja. Župan sme pri tem računati na zaslombu in krepko podporo cesarske vlade. Nemški nadaljuje, je dejal deželni predsednik, da je znak ljubljanskega župana srebrna palica z napisom "Salve sancta iustitia". Lepšega gesla si ni možno misliti.

pozitivnega o naravnih duševnih in navrhih razločkih med obema spoloma. Kar pa danes imenujemo naravo ženske, to je umetna tvorba... Medicinci in fiziologi so določili precej popolno razloček telesne konstitucije ter podali s tem važen temelj psihološkim preiskavanjem; toda kako redko je praktičen medicinc zajedna psiholog! Kar se tiče posebnosti ženske duše, niso opazovanja zdravnikov v obče nič več vredna nego ona ostalih moških. Stvar bude ostala in mora ostati tako dolgo ne rešena, dokler ne dobimo od jedino kompetentne strani več in zanesljivejših podatkov."

Gižycki izraža se o študijah ženskega duševnega življenja: „Vse, kar se je pisalo o tem, ne izvzemši znanstvenih razmotrov resnih učenjakov, nosi pečat jednostranosti in prisilenosti. Izvajanja opirajo se na populoma nezadosten empiričen material... Redkokdaj se je doslej sine ira et studio sodilo o ženskah, in ako opazujemo osnovno tendenco vsega, kar se je o njih izreklo, moramo priznati, da je jeza igrala čestokrat veliko vlogo. Nesreča v ljubezni, nesreča v zakonu, nesreča v vseh odnosih med moškim in žensko bila je menda povsodi odločilna. Žalostno je, s koliko budobijo so sovražniki žensk črnili ženstvo; skoro še bolj žalostno in vsekakso dramatičneje za ženske pa je, kar so kvajili o njih galantni njihovi čestilci. Najžalostnejše pa je trpká in prezirljiva sodba, katero so izrekli nekatere slavne ženske o svojem spolu."

Pravičnost, nepristranost in objektivnost v vsakem oziru je najtrdnejša podlaga vsaki dobrui upravi, in želeti je, da se drži župan tega pota tako v avtonomem, kakor v prenešenem delokrogu. Prav v sedanjih viharnih časih in mogočnih političnih, socialnih in narodnih bojih je naloga politične uprave, da neodvisno od strankarskega gibanja najde pravo pot, da upošteva vedno koristi celokupne države po geslu: „Justitia fundamentum regorum.“

Ko je potem prezidialni tajnik, gosp. Haas, prečital dotično listo, je storil župan prisego, potem pa izpregovoril nekako tako le:

Vaša Prevzvišenost!

Pred vsem mi je prijetna dolžnost naprosto Vaša prevzvišenost, da blagovoli Njegovemu Veličanstvu sporočiti mojo najudanejšo zahvalo na veliki milosti, katero mi je s potrditvijo moje zopetne izvolitve za župana deželnega stolnega mesta Ljubljane izkazati blagovolil.

Dolžan sem pa o tem slovesnem trenutku izreči tudi Vaši Prevzvišenosti najiskrenje zahvalo na izredni prijaznosti in dobrohotnosti, s katero me je v pretekli troletni dobi mojega uradovanja podpirati blagovolila, kakor tudi zato, da sem pri vseh cesarskih uradih nahajal vedno največjo postrežljivost. Vaša Prevzvišenost vše dobro, kako važno je vzajemno delovanje c. kr. uradov in samoupravnih teles; zato sem pa prepričan, da me bode pri izvrševanju težavnega mojega urada tudi v bodoče podpirati blagovolila.

Gospoda moja! Ko sem bil pred tremi leti vprvič slovesno zaprisezen za župana deželnega stolnega mesta Ljubljane, razvila sem nekak program bodočega svojega delovanja. Naj se torej ne smatra za neskromno, ako se danes ozrem nekajlik nazaj, da vidim koliko je onega programa že izvršenega in kaj še čaka rešitve.

Neovrgljive teze so torej v tej stvari skoro nemogoče. Vsakdo ima po svojih okolnostih različno mnenje o ženskih duševnih silah. Najbolj se bodemo po tem takem še približali resnici, ako najdemo na podlagi izvajanj večjega števila priznanih opazovalcev nekako srednje merilo, s pomočjo katerega moremo dosegati vsaj do približnih rezultatov. To bi bil jeden faktor. Drugi važen faktor pa je izkušnja.

Ako stopaš skozi mnogobrojne dvorane pariškega Louvra, našteješ lahko med množico tam sedevajočih kopistov več nego polovico žensk. Ako pa iščeš med razstavljenimi umotvori takih, katere je proizvedla ženska roka, našel jih bodes bore malo. In vendar se ne bode upal nikdo trdit, da ženske niso imele za to časa ali pa prilike. Toda to je še stroka, kjer je ženski um razmeroma največ ustvaril. V glasbeni literaturi našel bodes še mnogo manj ženskih imen. Istotako nezadostno je število dobrih pisateljev, izumitelje itd. v primeri s številom moških, ki so se odlikovali na teh poljih.

Seveda moramo vpoštevati razmere, v katerih je doslej živilo ženstvo. Do začetka tekočega stoletja bila mu je skoro zaprta pot do višje duševne izobrazbe, liberalni poklici bili so in so deloma še dandanes ženskam nedostopni. Toda to je argument, ki je v stanu, ženstvo le deloma opravičiti. Morebiti se nam posreči, najti tudi še drugih.

(Dalej prih.)

Pred vsem omenjam regulacijo mesta. Leta ni še sicer popolnoma dovršena; vendar pa že to, kar se je storilo, dokazuje, da se je ravnalo sistematično. Vsled te regulacije je mesto deloma že dobilo, deloma pa bode še dobilo modernejše in prijaznejše lice. Da se pa pri zazidavanji novih delov mesta ne bi delale take napake, kakor še se morajo v njega starih delih popravljati z velikimi denarnimi žrtvami, izdelal se je splošni razširjevalni načrt, in tako ima sedaj mestna uprava pri rokah vse pripomočke za presojo prošenj o stavbnih dovolilih.

V zdravstvenem oziru se je v minolih treh letih prav veliko storilo. Ne le, da so se pregledale vse takozvane skupne uličice, in da so se ondi konštatovani nedostatki odpravili, skrbelo se je s prigovaranjem in poučevanjem — kjer to ni šlo, pa z uradnimi ukazi — da so se tudi sicer, po starih hišah odpravili najbolje kričeči nedostatki. Skoro neštevilne so bile uradne komisije, ki so se zaradi tega po mojem naročilu uvršile. — Sezidalo se je tudi več novih kanalov. Ž njimi popolnila se je kanalizacija mesta prav primerno. Da se pa kanalizačno vprašanje reši povsem racionalno, naročil se je splošni kanalizačni načrt, kateri je bil ravno te dni dogotovljen in ki bode omogočeval sistematično popolnjevanje vse mestne kanalizačne mreže.

V olepševalnem oziru skrbelo se je s poučevanjem pa tudi s predpisi za to, da so nove stavbe dobivale lične fasade in je pri tem mestna občina sama dajala najboljši vzgled. Pa tudi z novimi nasadi — spominjam samo parka ob Bleiweisovi cesti in pa Ambroževega trga — se je mesto prav izdatno olepšalo.

Mestna elektrarna posluje že pol drugo leto v splošno zadovoljnost in obeta mestni občini prav obilo koristi, v jedni prihodnjih sej pa bode občinski svet že sklepali imel o pogodbi glede oddaje gradnje električne cestne železnice. S to železnico se po jedni strani zagotovi večja rentabiliteta mestne elektrarne; po drugi strani pa odpomore davno čuteni potrebi po cennem občilu.

S cestno električno železnicijo v zvezi je okrepljenje sedanjih lesnih mostov čez Ljubljanico. Za novi mesarski most dal sem že leta 1896. izgotoviti načrte. Tudi ima mestna občina že pripravljen denar zanj. Želel sem, da se ta most zgradi takoj, ker je njega naprava bila sklenjena v spomin slavne vladarske štiridesetletnice presvetlega cesarja. Ker se je pa rešitev vprašanja o osuševanju ljubljanskega barja približala konečni odločitvi, moral sem to zadevo odložiti. Opravičeno upanje pa imam, da se v kratkem dožene, in da se v nastopajočem troletju mojega županovanja nadomesti ne le ta, temveč tudi Št. Jakobski most, radi katerega sem tudi stopil v dogovor s cesarsko vlado ter dosegel zagotovilo, da je pripravljena nadomestiti ga z železnim.

Višja dekliška šola, ki je neprecenljive važnosti za odgojo naše ženske mladine, končala bode letos že svoje tretje šolsko leto. Ustanovljena v spomin slavne vladarske petdesetletnice cesarjeve, doletela jo je izredna čast in sreča, da se sme dičiti z imenom: cesarja Franca Jožefa I. mestna višja dekliška šola.

Ljudska kopelj in nova mestna ubožnica začnete se zidati že bodočega meseca. Oba ta — za zdravstvo, odnosno za obiskrbo obubožanih soobčanov — tako važna zavoda, pričala bosta še poznam rodovom, kako dobro je umevala mestna občina ljubljanska intencije dobrotljivega našega vladarja, česar blago srce je želelo, da bi spomin na njegov vladarski jubilej pred vsem ohranjen bil v dobrodelnih napravah.

Bodoči mesec izpolni se „prostovoljnemu gasilnemu društvu“ že davno gojena želja. Preselilo se bode v lastni dom. Ondi najde prostora tudi mestni vodovod, mestna elektrarna, rešilna postaja in pa oddelek mestne policijske straže. — Pa tudi tako nujno potrebno šolsko poslopje za mestno dekliško osemrazrednico upam, da bode že bodočega meseca mogoče zidati začeti.

Vprašanje glede ustanovitve državne obrtne delovodske šole v Ljubljani nahaja se v zadnjem štadiju rešitve, in že prihodnje leto bode se za to šolo, ki obeta postati velicega pomena za povzdigo blagostanja v naši deželi, sezidati moralo lastno poslopje. S to stavbo v posredni zvezi je pa tudi sezidava posebnega doma za cesarja Franca Jožefa I. mestno višjo dekliško šolo, katere še vspešnejši razvoj

je odvisen od ustanovitve penzionata pri nji. Upam, da se mi s pripomočjo vseh poklicanih faktorjev posreči tudi to vprašanje privesti do ugodne rešitve.

Letos ali pa najkasneje prihodnjo spomlad bodo se začele tlakovati poglavitne ulice mesta, s čimer se bode v asanačnem oziru zopet storil važen korak naprej. Tudi se bode odprlo nekaj nujno potrebnih novih ulic in preložila Gruberjeva cesta.

Videč prometne ovire, katere provzroča neprimerna in nezadostna uredba južnega kolodvora, storil sem vse potrebne korake za odpomoč. Da niso bili brez vspeha, dokazuje okoliščina, da bode južna želežnica že prihodnjo spomlad lotila se izdatnih prenaredb svojega kolodvora v Ljubljani.

Gospoda moja! Veliko dela pa čaka še rešitev. Najvažnejša in za Ljubljano najusodenjša doba nastopa še le. Leta 1901. bode se po določbah zakona z dne 6. julija 1895. morala državi vračati začeti brezobrestna ponapredščina, ki je dovoljena bila, da se ublaže nasledki potresa. Natančno poizvedovanje, katero sem naročil, da se zadobi prava slika razmer, v katerih živé oni hišni posestniki, ki so deležni postali državne brezobrestne ponapredščine, kaže že sedaj, dasiravno ni še končano, da bi bila prava katastrofa za Ljubljano, ko bi vlada hotela z brezobzirno strogostjo iztirjavati dospevajoče obroke državne brezobrestne ponapredščine. Kar po vrsti bi se v tem slučaju goniti morali hišni posestniki z njihovih posestev. Dolžnost moja torej bode storiti vse potrebno, da se taka nova katastrofa od Ljubljane odvrne. Pri tem pa računim tudi na krepko podporo Njega Prevzvišenosti gospoda deželnega predsednika, ki je v dneh prve stiske in nadloga pokazal tako sočutno srce za Ljubljano. Svoje tehtno besedo bode v tem slučaju tem laglje povzdigniti zamogel, ker je država v drugih kraljestvih in deželah opisala že milijone in milijone podobnih tirjatev, dasi morebiti nikjer ni za to govorilo tako nujnih in tehnih razlogov.

Državna uprava, ki se je prav za prav še le v poslednjem času — in tudi v tem oziru gredo Njegovi Prevzvišenosti nepreklicive zasluge — za Ljubljano nekoliko bolj živahnno zanimati začela, pa naj se tudi zaveda, da je nje dolžnost pospeševati razvoj tega mesta. Najlaglje bode pač tej dolžnosti zadostila, ako ustanovi v Ljubljani take zavode, ki prineso v mesto novega življenja in zaslukha. Do neke meje imam v tem oziru prav dragocena zagotovila merodajnih osob in nado gojim, da bode že bodoče troletje — zlasti ker ne mislim mirovati in se ne plašim truda — prineslo mestu Ljubljani jako važno pridobitev.

Ako omenim še, da naprava tržnice, o kateri sem prepričan, da bi poleg drugih koristij onesla mestu tudi izdatnega gmotnega dobička, ostane slej ko prej na mojem programu, povedal sem ob kratkem — ozirajoč se na minolo triletno dobo — kažešen je moj program za bodoče troletje.

Pri vsem moram seveda zanašati se na to, da me bode vzorno in svojih dolžnosti v polni meri zavedajoče se magistratno uradništvo podpiralo v bodoče z isto gorečnostjo in požrtvovalnostjo, ko me je podpiralo doslej, in da bode med mano in med njim vladalo isto — rekbel bi rod binsko — razmerje, kakor je vladalo doslej.

Gospoda moja! Da se je v minoli troletni dobi moglo toliko zasnovati in izvršiti, zahvaliti se imam pa pred vsem občinskemu svetu, ki me je pri vsem mojem prizadevanju najkrepkeje podpiral. Res, da je to izvalo ostro kritiko, katera je mnogokrat prekoračevala meje dostojnosti. Strupene pušice letele so ne le na-me — ki sem bil na to pripravljen — temveč tudi na občinski svet. A bil je stanoviten in da to dokaza, izkazal mi je letos svoje zaupanje še sijajneje, ko pred tremi leti, izvolivši me — sedaj soglasno — zopet za župana.

Hvala Vam, častiti gospodje tovariši, na tem! Pač sem prepričan, da se bodo našli vedno ljudje, katere bode v srce peklo dobro razmerje med Vami in med mano. Za trudljubivost, s katero se posvečujete delu za občni blagor, želi boste očitanja; požrtvovalnost Vaša plačevala se Vam bode z nehvaležnostjo. Toda ne pozabite, kakor tudi jaz še nisem nikdar pozabil, da je:

nehvaležnost plača sveta. Če boeste to imeli vedno pred očmi, tedaj Vas pa pri Vašem javnem delovanju ne bodo vodili nikaki drugi nagibi, ko nagibi srca in vesti: ljubezen do naše prerajajoče se prvostolnice in zavest izpolnjene dolžnosti.

To zavest, častiti gospodje tovariši! pa imamo vsi. Prerodili smo Ljubljano in pomladili, preskrbeli smo jej pogoje za uspešnejši razvoj, uredili mestno gospodarstvo tako, da mu najostrejša stvarna kritika ne more ničesar očitati. Naj tedaj vstajajo Terzitje in se zadirajo nad nami: zgodovina — o tem sem za trdno prepričan — bode sodila; a obsodila ne bode — nas.

Častiti gospodje tovariši! Položil sem danes v roke zastopnika cesarske vlade slovesno prisego, kakor jo predpisuje občinski red. Pa tudi Vam sem dolžan slovesno obljubo. Ne predpisuje je sicer občinski red in — ker poznate dosedanje moje delovanje — je morebiti niti ne pričakujete. Storil pa Vam jo budem prostovoljno. V tem slovesnem trenotku sprejmite torej zagotovilo, da budem ves čas svojega uradnega poslovanja Vam zvest tovariš, ne prvi med Vami, temveč jednak med jednakimi; sprejmite obljubo: da mi ljubezen do našega lepega mesta v srci ne usahne, da budem vedno in proti vsakomur kar najodločneje branil nedotaljivost njegove samouprave in da nikdar pozabil ne budem, da mi je — ne zatajujočemu pravičnosti nasproti someščanom nemške narodnosti — vendar prva in sveta dolžnost čuvati slovenski značaj tega mesta.

Gospoda moja! Slovenstvo in avstrijsko: to sta dva neločljiva pojma. Zato je pa Slovenec vsikdar bil in bude zvest svojemu vladarju kot čuvarju avstrijske državne misli. Sijajno je to tradicionalno zvestobo in udanost zasvedočila bela Ljubljana lani, ko je za proslavo vladarske petdesetletnice našega ljubljanskega cesarja Franca Jožefa I. delala take priprave, ko ne zlepa kako mesto te države. Vsled znanega žalostnega dogodka morale so pač izostati vse slavnosti; toda mestna višja dekliška šola, ljudska kopelj, mestna ubožnica in pa cesarjev spomenik, ki se dvigne v kratkem, ostanejo za vselej zgorvirne priče onih čutov, ki navdajajo vse prebivalstvo lepega našega mesta, ki zlasti navdajajo ves slovenski narod. Gospoda moja! Sosedno Koroško zadebla bode sreča, da bode zamogla letos v svojem deželnem stolnem mestu pozdraviti Njega Veličanstvo. Upam, da bode tudi naš občinski svet o tej priliki deležen sreča, da Njegovemu Veličanstvu po posebnem odposlanstvu sporoči zagotovila neomahljive udanosti in zvestobe, katerim dajmo tudi danes izraza s tem, da se združimo v klic: Njegovemu Veličanstvu cesarju in kralju Francu Jožefu I.: slava, slava, slava!

Vsi navzočniki zaklicali so navdušeno trikrat „Slava“ in „Živio“.

Po odhodu deželnega predsednika je podžupan dr. vitez Bleiweis v imenu občinskega čestital županu, reški, da bo občinskega sveta vedno rad podpiral županove namene, če se bodo strinjali z njegovimi političnimi nazori in če bodo v soglasju z mestnimi financami ter izrekli željo, da Bog daj županu zdravje in vztrajnost pri delu.

Župan Hribar je odgovoril, da je nemogoče, da bi glede političnih nazorov kdaj prišel v navzkrije z občinskim svetom, vse name nejmove pa da so take, da se dajo izvršiti v okviru sedanjega gospodarstva.

Nadalje so čestitali županu: magistratni ravnatelj Vončina na čelu mestnih uradnikov, kanonik Zamejic na čelu mestnega šolskega sveta, ravnatelj dr. Požar v imenu višje dekliške šole, šolski vodja Raktelj na čelu deputacije mestnih učiteljev, župnik Vrhovnik kot zastopnik trnovske fare, katere patron je župan, podžupan dr. vitez Bleiweis na čelu členov in osebja mestnega zdravstvenega sveta, ravnatelj Senekovič na čelu členov in osebja užitninskega zakupa, predsednik mestne hranilnice Petričič, okrajni načelniki na čelu jim gosp. Trtnik, odbor za upravo meščanske imovine, na čelu mu prof. G. nežerda in gašilno društvo po stotniku Stricu.

V Ljubljani, 3. julija. Kvotno vprašanje.

„Pesti Naplo“ poroča, da ostane kvotno vprašanje do jeseni nerešeno, ter da doslej ni ograka vlada niti formalno niti stvarno sklenila še nikakega junktuma. Brzčas pa se kvota iz raznih vzrokov in vsled premnogov ovir sploh ne bo sklenila parlamentarično, nego jo določi v tem letu brzčas sama krona.

Belgijska kriza končana.

Veliki poulični izgredi v Bruslu in izredna razburjenost naroda niso ostali brez vspeha. Belgijsko klerikalno ministvo je obravnavanje volilne reforme odgovorilo ter se začelo pogajati z opozicijo za kompromis. Opozicija bo zahtevala, da se uvede splošni proporcionalni volilni sistem. Brzčas pa bode odstopili Van den Peereboom. Govori se tudi, da bo kralj razpustil zbornico ter apeliral na volilce. Da niso nastali novi poulični izgredi in da je odnehalo ministrstvo, ima največ zaslug socialist Furnemont, ki je s svojim zmernim, prepričevalnim govorom sezidal vladi dobroščas mostič k spravi.

Dreyfus v Rennesu.

V prvih urah 1. julija se je izkral Dreyfus pri Quiberonu iz ladje, ki ga je pripeljala s parnika „Sfax“, ter se je odpeljal s kočijo in posebnim vlakom do Rennesa, kamor je dospel ob 6. uri zjutraj. Spremiali so ga grožniki. Oblečen je bil civilno. V Rennesu so mu odkazali častniško celico, ki ima zamreženo okno. Mesto je docela mirno. Nihče, razunek nekaterih žurnalistov, ni videl Dreyfusa, ko je izstropil iz voza. Listi poročajo, da je Dreyfus bled, suh in sključen. Dreyfusova sopoga je bila v ječi sama pri soprogu od 9.—10. ure do poludne. Odvetnika Demange in Labore sta tudi že v Rennesu. Značilno je, da nagonvarjajo Dreyfusa vse: „Gospod kapitan“.

Transvaalsko vprašanje.

Vzlic posredovanju raznih faktorjev se razmere med Angleži in Boerci nočajo izboljšati. Angleži postajajo pač vsak dan lačnejši, Uitlandci pa čim dalje pohlepnejši in nesramnejši v svojih zahtevah. Volilna reforma je še vedno preporočljiva jabolko. Zahteve Uitlandcev so neizpolnjive, zato pa bode boerska vlada brzčas popolnoma opustila reformo. To bo seveda zadosten povod, da začne Anglija vojno s Transvaalom. Na to v Londonu že jedva čakajo. — Predsednik Krüger je sklical za danes „Volksraad“, kateremu predloži sklenjene preosnove volilne pravice. Seja bo tajna, sklepi pa se objavijo. Kako sprejmajo Angleži in Uitlandci te sklepe, od tega je odvisno, ali ostane v južnoafričanski republiki mirno ali ne.

Dopisi.

Iz Novega mesta, 2. julija. (Koncert v Kostanjevici), ki se je moral vsled slabega vremena dvakrat preložiti, vršil se je o priliki izleta kluba dolenjskih biciklistov, dne 29. junija t. l. na vrtu Bučarjeve gostilne pod vodstvom izbornega kapelnika g. Potrebina. Proti 4. uri došli kolesarji bili so iz okenj okusno okrašenega stanovanja gospoda notarja obdarovali s šopki in venci; sprejela jih je ravno tam sl. kostanjevška godba. Lepi vrt Bučarjeve gostilne, na katerem so se gostje zbirali, bil je okusno dekoriran. Prijetno je bilo vseti se v senco z lampijoni okrašenih dreves. Proti 5. uri bil je vrt natlačen z gosti, udeležba bila je posebno iz Novega mesta obilna. S kolesarji vred izletelo je čez 60 Novomeščanov v Kostanjevico. Razven domačinov iz Kostanjevice udeležili so se koncerta kolesarji in drugi gostje iz Brežic, Krškega, Mokronoga, Št. Jerneja, Dvora in kostanjeviške okolice. Kolesarjev bilo je nad 70, vseh gostov do 300. Ob polušestih vršila se je iste 43 kolesarjev. Nebrojna množica gledala je vožnjo, igrala je godba. Na mostu bili so kolesarji od kostanjevških dam zopet obdarovali s cvetlicami. Klubu podarila je davkarjeva gospica mogočen šopek zbranih cvetlic ter pozdravila kolesarje s primernim nagovorom. Točno ob 6. uri po pozdravu gostov od kostanjevškega gospoda župana in primerni zahvali za lepi sprejem pričel se je koncert Izborno izvezbanega godba je neumorno svirala, vrlji pevci so dovršeno peli. Pevski in godbeni komadi so se živahnno odobravali, mej ploskanjem pokale so od kolesarjev seboj prinešene takete

Mej koncertom napilo se je za vse lepo in prijetno vnetim damam, g. Potrebinu, gg. sodniku in pristavu. Pri dobrem cvičku pod raznobarnimi lampijoni postala je zavašna živahna in neprisiljena, gibanje mej gosti živo in veselo. Seveda ni manjkalo plesa na vrtnem prostoru, ki je postal prost po odhodu z vozovi dočilih gostov. Slišali smo, da so zadnji gosti zapuščali ob 4. uri zjutraj ta prijetni vrt.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. julija.

— **Osebne vesti.** Ravnateljem gimnazije v Pulju je imenovan gosp. Peter Maresch, profesor na državni gimnaziji v VI. okraju na Dunaju.

— **Shod slovenskih lesotřečev** se je vršil včeraj popoldne v „Nar. domu“. Udeležba je bila z ozirom na razmere prav ugodna. Shodu je predsedoval g. Fajdiga iz Kamnika, ki je v svojem govoru pozdravil navzočnega ljubljanskega župana g. Hribarja in predsednika trgovskega in obrtnega društva za Kranjsko, gospoda Terdino, katera sta obljubila podpirati prizadevanju lesotřečev, kolikor jima bode mogoče. Razvila se je na to daljša razprava, v katero so posegli gg. Žnidarsič iz Ilirske Bistrike, Vdovič iz Ljubljane, Fajdiga iz Kamnika in ljubljanski župan Hribar. Shod je izvolil poseben odbor, kateri ima nalogo pretresati vprašanje o organizaciji slovenskih lesotřečev, izvedeti za mnenje večine lesotřečev glede principa, po katerem naj se izvrši ta organizacija, in naj potem stori vse kar treba, da se organizacija izvede. V ta odbor so bili izvoljeni gg. Fr. Modic z Blok, Ant. Žnidarsič iz Ilirske Bistrike, Jos. Lavrenčič iz Ljubljane, Jos. Zupan iz Mojstrane, Jos. Fajdiga iz Kamnika in Matija Ambrožič iz Nove Sušice.

— **Učiteljske razmere.** Piše se nam: Vse zavedno, narodno-napredno slovensko učiteljstvo bode vedelo „Slov. Narodu“ iskreno hvalo za izborni članek „Zavašnik redivivus“. Reči moram, da je slovensko učiteljstvo nalič falangi vselej stalo v vašem taboru; a odslej se bode narodne stranke oprijelo še tem tesneje. Kaj pa je pričakovati učiteljem od nasprotne, kleikalne stranke? Ničesar druga nego sužnjost, v katero bi ga rada vklenila, kakor nekdaj v „tistih tožnih časih“. Res pa je, da imajo še dandanes župniki le prevelik vpliv pri c. kr. deželnem šolskem svetu. Dovolj, da je učitelj le naročnik na „Slovenski Narod“, in že se vpije „Hic riger est“ in se ga denuncira na vse možne načine. Ni še dolgo tega, da je nekov župnik ovadil c. kr. okr. glavarju odličnega učitelja, da je pisanec in da ima vsak ponedeljek „mačka“. Glavar je poslal okr. šolskega nadzornika prvi ponedeljek po ovadbi nadzorovat dotičnega učitelja; a g. nadzornik se je moral prepričati, da je učitelj bil po krivici očrnjen in da je mož na svojem mestu! Ali hočete še več? Kaj niso to lepe razmere, ki v klasie gredč sedaj ob gospodarjenju Merkoven?! Kako dolgo bode pač še ta mož zvonec nosil pri c. kr. dež. šolskem svetu kranjskem?

— **Ljubljansko učiteljsko društvo** je imelo včeraj svoj prvi občni zbor. Izvoljeni so bili: g. Fr. Gabršek, načelnik; gosp. Zupan, namestnica; g. Furlan, tajnik; gosp. Marovt, blagajničarica; g. Krulec, knjižničar; g. Razinger, povodova; g. Josin, odbornik.

— **Maturitetne skušnje na višji realki** so se vršile dne 30. junija in dne 1. julija. Vseh 11 abiturientov je maturo prebilo z uspehom.

— **Vpokojeni nadinžener g. Vaclav Stedry**, bivši občinski svetnik, je v noči od sobote na nedeljo v starosti 90 let umrl.

— **Veselica Šentjakobsko-trnovske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda** je včeraj popoldne vspela pri Lloydu izvrstno. Daljše poročilo smo morali odložiti za jutri.

— **Zveza slovenskih kolesarjev.** Občni zbor se vrši v nedeljo, dne 9. julija 1899. v dvorani kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ na dirkališču. Začetek ob pol 11. uri dopoldne. Pristop imajo le členi „Zveze“. Z ozirom na nesklepnost zadnjega občnega zbora je ta občni zbor sklepčen tretj ozirom na dočilo število členov. Vspored: 1. Nagovor predsedniku. 2. Poro-

čilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo rednikovo. 5. Poročilo preglednikov. 6. „Zvezina“ dirka za leto 1899. 7. Volitev odbora. 8. Volitev računskega preglednikov. 9. Slučajnosti.

— **Povskega društva „Ljubljana“ vrtna veselica,** ki se vrši v nedeljo, dne 9. julija t. l. na Koslerjevem vrtu ima nad vse zanimiv program, in občinstvo, ki se bo te veselice udeležilo, bo imelo vsled iz redno obširnega programa tudi obilo užitka in zabave. Pomnoženi odbor dela z vso marljivostjo za vsa mogoča iznenadenja občinstva, razni odseki pa imajo vsak večer seje, v katerih se posvetujejo o posameznih točkah in izvršitvi programa. Kakor čujemo prirede se razne zabavne igre za staro in mlado, preskrbljeno je za ples, pripravljeni bodo medikamenti za dolgočasne, na odrnu, v to določenem, se bodo producirali originalni klovni, izkratka: ta vrtna veselica obeta največjo glavo. Občinstvo izvoli naj se ozirati že zdaj na ta dan in veselico „Ljubljane“.

— **„Slavec“ klub slov. kolesarjev** priredi v nedeljo, dne 16. t. m. celdneven iz let v Celje. Vzpored izleta naznani se pravočasno. Členi kluba se opozarjajo, da s i do tega izleta omisijo kolikor največ mogoče klubovo dreso, o kateri daje potrebna pojasnila odbor.

— **Za kolesarje.** Finančno ministrstvo je izdalo pred kratkim za kolesarje zelo važno odredbo. Da izvedo o tem tudi slovenski kolesarji, posneli smo po uradnem listu, kateri je bil direktno obveščen, sledče podatke. Kakor znano, morali so se doslej vsi kolesarji, kateri so — uporabljajoč ugodnost, ki jo je pridobila „Zveza slovenskih kolesarjev“, — pri prehodu preko avstrijsko-italijanske meje javiti najprej m enem avstrijskemu finančnemu uradniku. Prehod se je pa sedaj toliko olajšal, da se more vsakdo, ki želi potovati v Italijo, javiti že pri carinskem uradniku svojega okraja, oziroma svojega mesta. Že tukaj dobi legitimacijo za prost prehod in že tukaj se mu kolo plombira. Vsled tega odpade potem javljenje pri avstrijskem mejnem uradniku. Seveda pa se mora kolesar vsejedno še javiti pri italijskem mejnem uradniku pri vstopu in izstopu iz italijskega ozemlja. Privrnitvi na avstrijsko ozemlje odvzame avstrijsko legitimacijo — kakor doslej — in avstrijsko plombo seveda avstrijski mejni finančni uradnik. Veljava teh pri notranjedeželnih carinskih uradnikih dobljenih legitimacij in plomb je določena na dva meseca, v posebnih slučajih pa do konca tekočega koledarskega leta.

— **Društvo delovodij za okraj Ljubljana in okolico,** katero se je ustavnilo pred jednim letom in ima prav mnogo članov, praznovalo bode dne 9. julija svojo prvo obletnico. Pri slavnosti so deluje godba domačega pešpolka št. 17. Dr uštvo, ki je tako pri gg. tovarnarjih, kakor tudi pri občinstvu našlo mnogo podporo in vzpodbude, ima namen, podpirati svoje člene ter se ne vtika v politične zadeve. Godbe domačega našega polka več let ni bilo slišati v Ljubljani in bode gotovo že to marsikoga privabilo na rečeno veselico.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam: Trafikantje so res uboge pare. Davek, ki ga morajo plačevati državi in finanč. eraru je velikanski, tako da jim ostaja le prav even zasušek, pri tem jih pa včasih zadele še posebna nesreča, da nimajo blaga, in torej ne morejo ničesar skupiti. V soboto ni bilo dobiti blaga. Reklo se je, da je skenkracija, kajti včeraj je bila glavna zaloga ves dan zaprta, danes pa, ko je semanj dan, so pritisnili tudi trafikantje z dežele. Marsikateri izmed njih ni mogel priti na vrsto in je odšel praznih rok. Danes bi ljubljanski trafikantje lahko nare dili dobro kupčijo, pa nimajo blaga, ker ga v soboto niso dobili. Še večjo škodo kakor trafikantje ima seveda erar. Tako postopanje nikakor ni pravilno. Vsaj natančilo naj bi se bilo prej, da se 1. dan meseca ne bo dobilo blaga, da bi se bili z njim založili.

— **Umrl je v Begunjah** inteligenten slovenski kmet Andrej Vidmar, mož, ki je bil znan in član v najširših krogih. Doma iz dobre hiše, hodil je nekaj let v Po stojini in v Ljubljani v šolo, a po smrti staršev je prevzel posestvo in postal kmet. Andrej Vidmar je bil izborni kmetovalec,

bil je več let župan in v mlajših letih tudi politično jako delaven. Bil je po svojem mišljiju slovenski radikalec in je ostal svojemu prepričanju vedno zvest. Pri državnoborskih volitvah, ko so Notranjski Mladoslovenci proti grofu Hohenwartu kandidovali dr. Razlaga, delal je Vidmar z vso unemo za Razlaga in mnogo priporogel k njegovi zmagi. Istopak je z navdušenjem delal za izvolitev dr. Zarnika in dr. Vošnjaka, ki sta mu dali častni priimek narodnega pretoranca. Vidmar je dosegel starost 75 let, a na njegovi glavi in v njegovi črni bradi ni bilo videti ne jednega sivega lasa. Pokojnik je zapustil troje sinov: jeden je na domu, drugi gosp. Ivan Vidmar, je poštni kontrolor v Ljubljani, tretji g. Fran Vidmar pa je poštni komisar v Sarajevem. Bodil ranjemu rodom blag spomin!

— **Vojaška beguna.** V Gobovcu, v gozdu mej Podbrezjem in Podnartom, se skrivata vojaška beguna Fran Mlakar in Alojzij Jankowski. Ubegla sta iz Celovca, a na veste imata mnogo tatvin in tudi roparski umor. Orožniki ju že dlje časa love, pa jih ne morejo zasačiti.

— **Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradiču** priredi IV. redno občno zborovanje v letnem tečaju 1899 v sredo, 5. julija 1899, s sledenjem dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zборa. 2. Čitanje zapisnika brat. društva „Slovenije“. 3. Poročilo odborovo. 4. Volitev častnega soda. 5. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri. zvečer. Lokal: „Zum wilden Mann“.

— „**Matica Hrvatska**“ je imela dne 29. junija pod predsedstvom prof. T. Smičiklača svoj redni občni zbor. V minoletem letu je imela „Matica Hrvatska“ 11.008 členov. Leta 1898. je imela Matica 42.413 gold. 54 kr. dohodkov. Temeljna glavnica poleg svoje 90.000 gld. vredne hiše in poleg po prof. Čakaniku pododovanega posestva znača 66.453 gld. 63 kr.

— **Nove razglednice iz Vintgarja** je založil v štirih v istah župan Jakob Žumer v Gorjah. Vsaka razglednica ima naslikan najlepši oddelek iz soteske, zraven pa je še natisnen pozdrav iz Vintgarja, kakoršnega so napisali različni obiskovalci ob raznih prilikah v spo minsko knjigo. Pred vsem se odlikuje pesnika A. Aškere in J. Sundečiča. Razglednice priporočamo obiskovalcem Vintgarja tembolj, ker je čisti skupiček namejen za popravo poti v soteski.

— **Sprejemanje v c. in kr. infanterijsko kadetno šolo v Strassu na Štajerskem.** Začetkom šolskega leta 1899/1900 (16. septembra) vzprejme se v I. tečaju infanterijske kadetne šole 30 do 50 gimnazijcev in realcev kot gojence. Sprejemni pogoji se dobivajo v knjigotržnici L. W. Seidel & sin (na Dunaju, Graben) izvod po 30 kr. tudi zapovedništvo imenovanega vojaškega vzgojevalnega in izobraževalnega zavoda je pripravljeno dajati ustno in pisemno potrebna pojasnila.

— **Najlepša Rusinja.** Sinajda vojvodinja Leuchtenberška, rojena Skobelev, je umrla in bila te dni pokopana v samostanu Aleksandra Nevskega. Pokojnica je bila baje svoj čas največja ruska krasotica, katero je oboževal veliki ruski dvor. Car Aleksander II. ji je dal naslov grofice Beauharnais. Njen mož je bil vnuk Nikolaja I. Živila je mnogo v Parizu in v raznih kopališčih.

— **21 ljudi zgorelo.** Iz Ribinska v Rusiji javljajo: Strašna nesreča se je dogodila v tvornici industrialca Trušina. Dve delavski hiši je požar docela upepelil. Ogenj je podtaknil odpuščen delavec ponodi, ko so delavci spali. Tako je zgorelo 21 delavcev, petorica pa je skočila skozi okno ter se hudo poškodila.

— **Opica — biciklist.** Neki profesor Garner je potoval po Afriki ter je pripeljal seboj na Angleško opico „Konzula“, ki je izvrstni biciklist. Najprej se je vozila opica na triciklu, a sedaj vozi na biciklu kakor človek. Največje veselje ji dela zvonec, s katerim zvoni skoraj neprestano, zato pa ne povozi nikogar.

— **Zložljiv hotel.** Najnovejše v Ameriki je hotel, kateri se da zložiti, da dobi velikost in obliko voza za prtljago. Ta voz je mogoče v jedni uri razstaviti, pohištvo je nekako k stenam pritrjeno ter se samo razklopiti. Hotel je opremljen z največjim komfortom, ima električno luč, kopalne sobe itd. Namenjen je potovalnim gledališkim in cirkuškim družbam.

* **Grozna statistika.** Na severu Zedinjenih držav je razdraženo ljudstvo linhalo 1898. leta 340 zamorcev; morili so jih na grozen način. Nekateri so raztrgali na kose ali so jih kakor živino poklali, druge so celo počasi pekli. Nekateri listi pravijo, da so morali zamorce to strašno kazen često za prav male pregreške prestati, čemur sevne antizamorski listi ugovarjajo.

Telefonična in brzjavna poročila.

— **Dunaj** 3. julija. Ministrski predsednik grof Thun se je odpeljal v Pešto, da se dogovori s Széllom glede modalitet publikacije nagodbenih predlog v Cislitvanski in v Ogrski. Thun se vrne še nočjo sem. Nagodba se publicira najbrž že v sredo prihodnjega tedna.

— **Dunaj** 3. julija. Socialni demokrati so včeraj uprizorili več demonstracij. Ko je Lueger prišel iz župne cerkve v Leopoldovem mestu, kjer je prisostvoval instalaciji župnika Schnabla, so socialisti hrupno demonstrirali proti njemu kličč: Fej! Proč z roparjem naše volilne pravice! Luegerjevi pristaši so socialisti napadli. Nastal je ljut pretep, pri katerem je bilo več oseb ranjenih. Socialisti so bili tepeni. Policija je aretovala več pretepačev. Popoludne je Lueger govoril na shodu kristijanske ženske zveze. Klical je policijo na pomoč, češ, da si bodo krščanski socialisti sami pomagali, če vlada ne zduši proti njim naperjenega gibanja socialnih demokratov.

— **Gradec** 3. julija. Socialni demokrati so imeli včeraj shod, katerega je vladni komisar Pešec razpustil. Socialisti so hoteli Pešca napasti, moral se je umakniti iz dvorane. Socialisti so poskakali pri oknih in se hoteli novič Pešca lotiti. Pešec je bil v smrtni nevarnosti, in rešilo ga je samo posredovanje socialnodemokratskih voditeljev.

— **Praga** 3. julija. Govori se, da postane škof v Budejovicah, Zia, nadškof v Pragi, v Budejovice pa da pride kot škof grof Nostitz.

— **Budimpešta** 3. julija. Ogrski parlament je preložen do 2. oktobra in bo torej šele na jesen volil člene delegacije in se bavil s kvoto. Iz tega se sklepa, da se tudi avstrijski drž. zbor sklicuje šele začetkom oktobra.

— **Madrid** 3. julija. V raznih mestih je prišlo do krvavih pouličnih bojev. V Valenciji je vojaštvo komaj udušilo revolto. Ustaši so napravili barikade. Vojaštvo je streljalo, in je bilo mnogo oseb ubitih in ranjenih. Tudi v Barceloni je prišlo do krvavih izgredov. Na stotine oseb je aretovanih. Vzlic energičnemu nastopu vojaštva še vedno ni zavladal mir.

Narodno gospodarstvo.

— **Kmetska posojilnica ljubljanske okolice, registrirana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani.** Računski zaključek 30. junija 1899. leta. Denarni promet 2.077.553 gold. 48 kr. Upravno premoženje 936.928 gold. 37 kr. Bilanca: Aktiva: gotovina v blagajni 944 gld. 10 kr. Denarji naloženi 252.418 gold. 56 kr. Posojila 674.925 gld. Prehodni zneski 117 gld. 4 kr. Zaostale obresti 8057 gold. 81 kr. Inventar 465 gld. 86 kr. Pasiva: Deleži 11.453 gld. Rezervni zaklad 20.407 gold. 20 kr. Hranilne vloge 889.667 gold. 89 kr. Naprej plačane obresti 3338 gold. 57 kr. Neizplačana dividenda 300 gld. Prejete obresti posojil 12.551 gld. 84 kr. Vzlane hranične vloge 358.650 gld. 27 kr. Izplačane hranilne vloge 202.120 gld. 98 kr. Dana posojila 209.139 gld. Vrnena posojila 164.488 gld. Naložilo se je 372.212 gld. 19 kr., dvignilo 230.000 gld.

Darila.

— **„Za spodnještajerski jubilejski zaklad“** so

